

32003R0811

L 117/14

AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA

2003.5.13.

A BIZOTTSÁG 811/2003/EK RENDELETE

(2003. május 12.)

az 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a halakra vonatkozó, fajon belüli újrahasznosítási tilalom, az állati melléktermékek elföldelése és elégetése, valamint egyes átmeneti intézkedések tekintetében történő végrehajtásáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a 808/2003/EK bizottsági rendelettel ⁽¹⁾ módosított, a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾, és különösen annak 22. cikke (2) bekezdésére, 24. cikke (6) bekezdésére és 32. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1774/2002/EK rendelet megtiltja az állatok ugyanazon fajhoz tartozó egyedekből származó feldolgozott állati fehérjével történő takarmányozását. Halak esetén – a megfelelő tudományos bizottsággal folytatott konzultációt követően – ettől eltérés engedélyezhető.
- (2) A Tudományos Operatív Bizottság 1999. szeptember 17-én véleményt tett közzé a TSE nem kórúzó haszonállatok közötti terjedésének az állati melléktermékek takarmányként történő újrahasznosítása következtében fennálló veszélyéről. 2003. március 6-án és 7-én egy másik véleményt is közzétett a tenyésztett halak vadon élő halból készült liszttel történő takarmányozásáról és a TSE-veszély vonatkozásában a halak újrahasznosításáról. Az állat-egészségügyi és állatjóléti tudományos bizottság 2003. február 26-án véleményt fogadott el a halfeldolgozási melléktermékeknek az akvakultúrában történő felhasználásáról. E tudományos vélemények szerint a halak újrahasznosításával járó esetleges kockázat bizonyos feltételek mellett csökkenthető.
- (3) Ennek megfelelően a halakra vonatkozóan engedélyezni kell az 1774/2002/EK rendeletben foglalt, fajon belüli újrahasznosítási tilalomtól való eltérést. A közegészségügyi és állat-egészségügyi kockázat elkerülése érdekében az eltérést bizonyos feltételek teljesítése mellett lehet engedélyezni.
- (4) Átmeneti intézkedéseket kell meghatározni annak érdekében, hogy elegendő időt biztosítsanak az ipar számára az új követelményekhez való igazodáshoz.
- (5) A Tudományos Operatív Bizottság 2003. január 16-án és 17-én véleményt tett közzé a TSE-vel szembeni biztonságról a potenciálisan TSE-vel fertőzött állati eredetű anyagok elföldelése és elégetése tekintetében.

(6) E vélemény figyelembevétele érdekében az 1774/2002/EK rendelet 24. cikke (6) bekezdésének megfelelően az állati melléktermékek elföldelésének és elégetésének eljárásaira vonatkozó végrehajtási intézkedéseket kell megállapítani.

(7) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A halakra vonatkozó, fajon belüli újrahasznosítási tilommal kapcsolatos átmeneti intézkedések

Az 1774/2002/EK rendelet 32. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok legkésőbb 2003. december 31-ig továbbra is alkalmazhatják a halak takarmányozására vonatkozó jelenlegi szabványokat és előírásokat, az említett rendelet 22. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott tilalom halak vonatkozásában történő alkalmazása nélkül.

2. cikk

Az egyes halfajtákra vonatkozó, fajon belüli újrahasznosítási tilalomtól való eltérés

(1) Az 1774/2002/EK rendelet 22. cikkének (2) bekezdése szerint a tagállamok számára eltérést engedélyeznek a halaknak az ugyanazon fajhoz tartozó egyedek testéből vagy testrészeiből származó feldolgozott állati fehérjével történő takarmányozása tekintetében.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított eltérés azonban nem vonatkozik a tenyésztett halaknak az ugyanazon fajhoz tartozó tenyésztett halból származó feldolgozott állati fehérjével történő takarmányozására.

3. cikk

Vadon élő halból származó melléktermékek

A vadon élő halak, illetve a nyílt tengeren vagy tavakból fogott, vadon élő halból származó melléktermékek felhasználhatók:

- a) haltakarmány gyártásához; valamint
- b) haltakarmányként.

⁽¹⁾ Lásd ennek a Hivatalos Lapnak az 513. oldalát.

⁽²⁾ HL L 273., 2002.10.10., 1. o.

4. cikk

Tenyésztett halak takarmányára vonatkozó követelmények

A 2. cikk értelmében a tenyésztett halak takarmányozására szánt halnak és állati melléktermékeknek, valamint az azokból származó termékeknek meg kell felelniük az I. mellékletben meghatározott követelményeknek.

5. cikk

Ellenőrző intézkedések

Az illetékes hatóság megteszi a szükséges intézkedéseket a következők ellenőrzésének érdekében:

- a) az ugyanazon fajhoz tartozó egyedek testéből vagy testrészeiből származó feldolgozott állati fehérjét tartalmazó takarmány megfelelő feldolgozása és felhasználása;
- b) az a) pontban említett takarmánnyal takarmányozott állatok, beleértve ezen állatok egészségi állapotának szigorú felügyeletét;
- c) az I. melléklet követelményeinek teljesítése.

6. cikk

Állati melléktermékek ártalmatlanítása betegség kitörése esetén

(1) Abban az esetben, ha az illetékes hatóság – az 1774/2002/EK rendelet 24. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összhangban – megtagadja az állati melléktermékek legközelebbi égetőműbe vagy feldolgozó üzembe történő szállítását, az illetékes hatóság engedélyezheti e melléktermékek ártalmatlanítását a következők szerint:

- a) hulladékként, elégetéssel vagy elföldeléssel azon a telephelyen, amelyről az állati melléktermék származik;
- b) egy, az 1999/31/EK irányelv által jóváhagyott hulladéklerakóban; vagy
- c) hulladékként, elégetéssel vagy elföldeléssel olyan helyen, amelyen ez az állat-egészségügyre, a közegészségügyre és a környezetre nézve a lehető legkisebb kockázattal jár, feltéve, hogy az adott hely megfelelő távolságon belül van ahhoz, hogy az illetékes hatóság számára lehetővé tegye az állat-egészségügyi, közegészségügyi és környezetvédelmi kockázat megelőzésének biztosítását;

(2) Az (1) bekezdés a) és c) pontjában említett helyeken történő elégetésnek vagy elföldelésnek figyelemmel kell lennie a közösségi és nemzeti környezetvédelmi és közegészségügyi jogszabályokra és iránymutatásokra.

(3) Az illetékes hatóság felügyeli az állati melléktermékek elégetését és elföldelését, és megteszi a szükséges intézkedéseket a II. mellékletben meghatározott követelmények teljesítésének biztosítása érdekében.

(4) Ennek a rendeletnek az alkalmazásában a „helyszíni elégetés vagy elföldelés” II. melléklet A. pontjában megállapított meghatározását kell alkalmazni.

7. cikk

Az állati melléktermékek elégetésére és elföldelésére használt távoli területek ellenőrzése

A távoli területekről származó állati melléktermékek ártalmatlanításának az 1774/2002/EK rendelet 24. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott esetében az illetékes hatóság rendszeres időközönként ellenőrzi a távoli területként besorolt területeket annak biztosítása érdekében, hogy e határozat II. mellékletének követelményei teljesüljenek.

8. cikk

A méhek és méhészeti termékek elégetése és elföldelése

Az 1774/2002/EK rendelet 5. cikke (1) bekezdésének g) pontja alá tartozó méhek és méhészeti termékek esetében az illetékes hatóság szükség esetén határozhat úgy, hogy azok – a közösségi és a nemzeti környezetvédelmi és közegészségügyi jogszabályok és iránymutatások figyelembe vételével – a helyszínen történő elégetéssel vagy elföldeléssel hulladékként ártalmatlaníthatók, feltéve, hogy minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítása érdekében, hogy a méhek és méhészeti termékek elégetése vagy elföldelése nem veszélyezteti az állat-, illetve közegészségügyet és a környezetet.

9. cikk

Nyilvántartások

A 6., 7. és 8. cikk szerinti elégetés, illetve elföldelés esetében az elégetésért vagy elföldelésért felelős személy nyilvántartást vezet az alábbiakról:

- a) az elföldelt vagy elégetett állati melléktermékek mennyisége, besorolása és az állatok faja;
- b) az elföldelés és elégetés időpontja és helye.

10. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2003. május 1-jétől kell alkalmazni.

A 2. és az 5. cikket azonban nem kell 2004. január 1-je előtt alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2003. május 12-én.

a Bizottság részéről

David BYRNE

a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

A takarmányra, valamint a halak takarmányozására szánt halfeldolgozási melléktermékek és az azokból származó termékek feldolgozásában részt vevő feldolgozó üzemek és takarmánygyártó létesítmények nyilvánítására vonatkozó követelmények

A. A halak takarmányozására szánt halra és állati melléktermékekre vonatkozó követelmények

A halak takarmányozására szánt halnak és állati melléktermékeknek, valamint az azokból származó termékeknek a következő követelményeknek kell megfelelniük:

- a) kezelésük és feldolgozásuk az e célra nem engedélyezett anyagoktól elkülönítve történik;
- b) hallisztgyártás céljából a nyílt tengeren vagy tavakon fogott, vadon élő halból vagy egyéb, nem emlős tengeri állatból, illetve emberi fogyasztásra szánt haltermékeket gyártó üzemekben feldolgozott vadon élő hal friss melléktermékeiből származnak;
- c) feldolgozásuk egy, az 1774/2002/EK rendelet 17. cikke által jóváhagyott feldolgozó üzemben, mikrobiológiailag biztonságos terméket biztosító szabványnak megfelelően történik;
- d) a kezelést követően és forgalomba hozatal előtt olyan csomagolásba csomagolják, amelynek a címkéjén világosan és olvashatóan feltüntetik a takarmánygyártó létesítmény nevét és címét, valamint a következő szöveget „halak takarmányozására alkalmas”.

B. A halak takarmányozására szánt halfeldolgozási melléktermékek feldolgozásában és az azokból származó termékek gyártásában részt vevő feldolgozó üzemek és takarmánygyártó létesítmények által vezetendő nyilvántartások

A feldolgozó üzemeknek és takarmánygyártó létesítményeknek az állati melléktermékek vagy az abból származó termékek vonatkozásában a következő adatokat kell nyilvántartaniuk:

- a) az átvett állati melléktermék- vagy halliszt-szállítmányok származása, mennyisége és az érkezés időpontja;
 - b) napi nyilvántartás az előállított és feladott halliszt vagy takarmány mennyiségéről.
-

II. MELLÉKLET

A 24. cikk (6) bekezdése szerinti végrehajtási intézkedések az állati melléktermékek ártalmatlanítására vonatkozó eltérések tekintetében**A. Meghatározás**

E rendelet alkalmazásában a „helyszíni elégetés vagy elföldelés” azon létesítményben végzett elégetést vagy elföldelést jelent, amelyből az állati melléktermékek származnak, vagy amelyet a fertőzés kockázatának kezelése szempontjából megfelelően és a közösségi, illetve nemzeti környezetvédelmi és közegészségügyi jogszabályok és iránymutatások figyelembe vételével hajtanak végre a betegségek állati melléktermékek szállításával történő terjedésének megelőzésére irányuló megfelelő biológiai-biztonsági intézkedések megtételével egy, az 1999/31/EK irányelv szerint jóváhagyott hulladéklerakóban, vagy egy olyan helyen, amely a lehető legkisebb állat- és közegészségügyi, illetve környezetvédelmi kockázatot jelent, és amely elég közel van ahhoz, hogy az illetékes hatóság folyamatosan felügyelje azt.

B. Állati melléktermékek ártalmatlanítása betegség kitörése esetén

1. Az illetékes hatóságnak felügyelnie kell az állati melléktermékek elégetését, és meg kell tennie a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azokat a következők szerint égetik el:
 - a) egy megfelelően kialakított máglyán és az állati melléktermékek teljes elhamvasztásával;
 - b) az emberi egészség veszélyeztetése nélkül;
 - c) a környezetet esetlegesen veszélyeztető eljárások vagy módszerek alkalmazása nélkül, tekintettel a közösségi, illetve nemzeti környezetvédelmi és közegészségügyi jogszabályokra és iránymutatásokra, annak érdekében, hogy a közrend érdekeivel összeegyeztethető legkisebb mértékűre csökkentsék:
 - i. a víz-, levegő- és talajszennyezés, illetve a növényzet és az állatok veszélyeztetésének kockázatát;
 - ii. az okozott zajt vagy szagot; továbbá
 - iii. a vidékre, illetve a különleges érdekű helyekre kifejtett káros hatást.
2. Az illetékes hatóságnak felügyelnie kell az állati melléktermékek elföldelését, és meg kell tennie a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azokat a következők szerint földelik el:
 - a) lehetetlenné téve húsevő állatok hozzáférését; és
 - b) a következő helyen:
 - i. egy, az 1999/31/EK irányelv által jóváhagyott hulladéklerakóban; vagy
 - ii. egyéb helyen, az emberi egészség veszélyeztetése nélkül.
3. A jóváhagyott hulladéklerakótól eltérő helyen történő elföldelés esetében az illetékes hatóságnak meg kell tennie a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az elföldelés a környezetet esetlegesen veszélyeztető eljárások vagy módszerek alkalmazása nélkül történik, tekintettel a közösségi, illetve nemzeti környezetvédelmi és közegészségügyi jogszabályokra és iránymutatásokra, annak érdekében, hogy a közrend érdekeivel összeegyeztethető legkisebb mértékűre csökkentsék:
 - a) a víz-, levegő- és talajszennyezés, illetve a növényzet és az állatok veszélyeztetésének kockázatát;
 - b) az okozott zajt vagy szagot; és
 - c) a vidékre, illetve a különleges érdekű helyekre kifejtett káros hatást.
4. Amennyiben az állati melléktermékeket elszállítják a származási telephelyről, az illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy:
 - a) az állati melléktermékek szállítása biztonságos, szivárgásmentes tartályokban vagy járműveken történik;
 - b) az állati melléktermékek be- és kirakodását az illetékes hatóság felügyeli;
 - c) a származási hely elhagyásakor egy, az illetékes hatóság által engedélyezett fertőtlenítőszerrel fertőtlenítik a járművek kerekeit;
 - d) az állati melléktermékek kirakodása után alaposan megtisztítják és egy, az illetékes hatóság által engedélyezett fertőtlenítőszerrel fertőtlenítik az állati melléktermékek szállításához használt tartályokat és járműveket; valamint
 - e) megfelelő kíséretet biztosítanak a járművek mellé, továbbá gondoskodnak a szivárgásvizsgálatról és a kettős borításról;

C. Állati melléktermékek távoli területeken történő ártalmatlanítása

Állati melléktermékek távoli területeken történő ártalmatlanításának az 1774/2002/EK rendelet 24. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott esetében:

- a) az illetékes hatóság rendszeres időközönként ellenőrzi a távoli területként besorolt területeket annak biztosítása érdekében, hogy e területeket, valamint a 24. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott ártalmatlanítási műveleteket megfelelően ellenőrzik;

- b) az elégetés és az elföldelés során tekintettel kell lenni a közösségi, illetve nemzeti környezetvédelmi és közegészségügyi jogszabályokra és iránymutatásokra, annak biztosítása érdekében, hogy a közrend érdekeivel összeegyeztethető legkisebb mértékűre csökkentsék:
- i. a víz-, levegő- és talajszennyezés, illetve a növények és az állatok veszélyeztetésének kockázatát;
 - ii. az okozott zajt vagy szagot; és
 - iii. a vidékre vagy a különleges érdekű helyekre kifejtett káros hatást.
-